

[Mimi Jakobsen]

Vi må afvise forslaget.

Dræbye (RV):

Da den radikale ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg indskrænke mig til nogle få bemærkninger.

Vi har en hel del skepsis over for, om det vitterlig er muligt at lave fælles styrelsesbestemmelser for den store forskellighed af uddannelsesinstitutioner, som skulle være omfattet af forslaget. Det synes umiddelbart betragtet at være en ret så stor mundfuld, men vi vil da i hvert fald se på det spørgsmål i udvalget.

Den anden ting, som jeg synes er væsentlig, er, at det måske, hvis man nu i øvrigt tog tankegangen alvorligt, var hensigtsmæssigt at få afklaret styrelseslovgivningen i almindelighed, inden man begyndte at indføre den på de institutioner, der her er tale om. Da vi, som jeg sagde under behandlingen af de andre forslag, faktisk godt kan forestille os ændringer i den nuværende styrelseslovgivning, var det måske hensigtsmæssigt at gå den vej.

Steen Folke (VS):

Undervisningsministeren understregede, at hun ikke var modstander af, som hun formulerede det, en betydelig grad af det, vi i dag i daglig tale kalder selvstyre. Det forekommer mig at være en næsten freudiansk formulering, når man betænker undervisningsministeriets og specielt direktoratet for videregående uddannelsers, jeg havde nær sagt jomfrunalske forhold til dette selvstyre. Ministeren talte udtrykkeligt om »det, vi i daglig tale kalder selvstyre«, det, som netop ikke er en realitet, og som ministeriet og direktoratet i hvert fald gør hvad man kan for at undergrave dag for dag.

Nu vel, det er ikke hovedspørgsmålet i forbindelse med SFs beslutningsforslag, om end det nok er et i den store sammenhæng ret væsentligt spørgsmål. SF har ret i, at der i høj grad er brug for en reform af styrelsesprincipperne for de kortere, videregående uddannelser, det være sig både inden for sundhedssektoren, seminarier, teknikumuddannelser osv. Jeg synes, der er grund til virkeligt at tage nogle af bemærkningerne omkring de bestående styrelsesformer alvorligt. Det er der ikke ret mange der har haft lyst til, men det er i virkeligheden fantastisk, at

man endnu i 1980 har en række uddannelsesinstitutioner af den art, der styres efter i den grad middelalderlige principper, hvor den reelle magt stort set ligger hos rektor, eller hvad man nu kalder den pågældende leder af institutionen, hvor andre instanser kun har lov til at udtale deres mening og give gode råd og sådan noget, men hvor hele kompetencen ligger samlet hos én bestemt person. Det er realiteten for en lang række af disse uddannelsers vedkommende.

Man har alligevel lavet ordninger mere eller mindre lokalt, som i nogen grad giver en reel indflydelse også for andre grupper, men selve de grundlæggende principper er stort set klare nok. Jeg synes, det er fantastisk, dels at dette er en realitet i 1980, dels at der er så utrolig lidt interesse i at lave det om. Det synes jeg desværre også må siges at gælde for ministeren. Det er måske ikke så overraskende, at en række borgerlige partier synes, det er udmærket, at man har netop én person til at bestemme det hele. Det kan man jo føre tilbage til den debat, vi havde under de foregående forslag. Men jeg synes måske nok, at ministeren burde kunne svinge sig op til lidt større interesse. Hun gav udtryk for en vis beskeden imødekommenhed, der kunne måske være noget, der var grund til at se på. Jeg tør nok sige, der er grund til at se på og lave om på nogle af de styreformer, der gælder for en række af disse uddannelser.

VS er positiv over for SFs forslag. Vi mener, det er oplagt, at det ville være en meget, meget væsentlig forbedring af disse uddannelsers styre, hvis man gennemførte SFs forslag, der jo som hovedidé er bygget op på, at der skal være et skoleråd med en betydelig kompetence, et skoleråd med en sammensætning normalt på en tredjedel lærere, en tredjedel teknisk-administrativt personale og en tredjedel studerende.

Vi har måske i nogle spørgsmål beskudt forbehold over for SFs forslag. F. eks. er vi ikke overbevist om, at det er rigtigt at fratage TAPerne deres stemmeret i faglige og pædagogiske spørgsmål. Hvorfor vil man forringe TAPernes indflydelse på dette område i forhold til det, der gælder for de højere uddannelsesinstitutioner? Det vil jeg da gerne have belyst.

Vi er heller ikke sikre på, at man skal give rektor den ret store reelle kompetence, som